

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5428/2019
23.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бисерке Живановић, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Милан Динић, адвокат из ..., против противника предлагача Града Ниша, кога заступа Градско правобранилаштво Града Ниша, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 6034/17 од 05.03.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 6034/17 од 05.03.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 6034/17 од 05.03.2019. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Р1 162/16 од 26.09.2017. године, ставом првим изреке, констатовано је да је повучен предлог предлагача ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност. Ставом другим изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача на име накнаде трошкова поступка исплати износ од 138.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 6034/17 од 05.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке решења Основног суда у Нишу Р1 162/16 од 26.09.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев противника предлагача за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења о трошковима поступка донетог у другом степену, противника предлагача је благовремено, са позивом на одредбу члана

404. Закона о парничном поступку, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији противника предлагача, као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС и 55/14, 87/18 – у даљем тексту: ЗПП).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Из наведеног произлази да су Законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија противника предлагача била дозвољена јер нема потребе за уједначавањем судске праксе имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Наиме, када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна

казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке којом је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, то Врховни касациони суд налази да ревизија противника предлагача није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић